

Posudek vedoucí diplomové práce
vypracované Evou Pilařovou na téma
„Právo nekalé soutěže v ČR, SRN a EU“

Předložená práce se věnuje právně zajímavé problematice doprovázené bohatou judikaturou a doktrinní analýzou.

Posuzovaný text vychází ze zadaného diplomního úkolu, který směřoval diplomantku zejména k analýze generální klauzule, neboť rozebírání všech, resp. i jen některých skutkových podstat, by mohlo být předmětem samostatné diplomové, resp. rigorózní práce. Autorka člení text do šesti částí, v nichž postupně pojednává o historickém vývoji právní úpravy na území současné ČR, přechází ke komunitární úpravě soutěžního práva, dále ke koncepci současné právní úpravy nekalé soutěže a k analýze jednotlivých „složek“ generální klauzule. Následuje přehled soukromoprávních a veřejnoprávních prostředků ochrany před nekalosoutěžním jednáním, přičemž akcent je položen právě na soukromoprávní nástroje. Práce je zakončena závěrem, který obsahuje návrhy de lege lata vztahující se ke zpracovávané problematice.

Hodnotím-li práci z hlediska její obsahové úrovně, je z ní zřejmé hlubší seznámení autorky se zvolenou problematikou vycházející z dobré přípravy. Diplomantka prokázala smysl pro systémové myšlení. Na druhé straně je však z práce patrná silná vazba na použitý pramen (a něžž je vždy důsledně odkazováno). Za názory převzaté od významných autorit se však poněkud ztrácí sama autorka. Diplomová práce by měla nejen prokázat schopnost diplomanta pracovat s odbornou literaturou a utřídít svou látku, ale i schopnost prokázat vlastní samostatné myšlení. Diplomantka nicméně alespoň v závěru (v návrzích de lege lata) se snaží jít tímto směrem, i když i zde v zásadě vychází z kritických postřehů uvedených z odborné literatury. Vlastní závěry nicméně vyvozuje při srovnání tuzemské úpravy s relativně novou úpravou německou a z tohoto srovnání pak pro tuzemské právo dovozuje i výše zmiňované návrhy.

Vzhledem ke způsobu zpracování se práci v zásadě nevyskytují věcné chyby či nepřesnosti. K pojednání o evropském právu nekalé soutěže, resp. k výčtu jednotlivých sekundárních předpisů uváděných autorkou lze snad pouze dodat, že v současné době se pojetí komunitárního práva nekalé soutěže přesouvá spíše k ochraně spotřebitele (od dosud převažující ochrany soutěžitele), takže v širším smyslu lze do této oblasti zařadit všechny sekundární předpisy chránící spotřebitele (např. směrnice o odpovědnosti za výrobek,

směrnice proti klamavým doložkám ve spotřebitelských smlouvách a v zásadě i směrnice z oblasti průmyslových práv). Dále stojí za úvahu (jejíž výsledky by měla diplomantka prezentovat při obhajobě), tvrzení na str. 42, že nárok na odčerpání zisku upravený v § 10 UWG „nemá v naší právní úpravě adekvátní protějšek“. Současně se pak na str. 55 uvádí, že „nároky na přiměřené zadostiučinění a vydání bezdůvodného obohacení nejsou v německém zákoně výslovně zmíněny a je sporné, zda je lze uplatňovat (alespoň v omezené míře) i v případech nekalé soutěže“. Vzniká tudíž otázka, zda právě odčerpání zisku nelze považovat za jistou obdobu tuzemského vydání bezdůvodného obohacení, které je – v případě nekalé soutěže – získáno z nepotivých zdrojů. Diplomantka by se měla též (stručně) vyjádřit k vztahu mezi úpravou nekalé soutěže a známkoprávní ochranou.

Po formální stránce má práce velmi dobrou úroveň. Seznam použité literatury je dostatečně reprezentativní, obsahuje i zahraniční tituly a autorka na použitý pramen důsledně odkazuje. Práci považuji za způsobilou obhajoby.

V Praze, dne 6. dubna 2006

Doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce